

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به فرستادگان پی‌درپی

مکارم: سوگند به فرشتگانی که پی‌درپی فرستاده می‌شوند.

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

فولادوند: که سخت توفنده‌اند

مکارم: و آنها که همچون تند باد حرکت می‌کنند.

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

فولادوند: و سوگند به افشانندگان افشانگر

مکارم: و سوگند به آنها که (ابرها را) می‌گسترانند، و منتشر می‌سازند.

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

فولادوند: که [میان حق و باطل] جداگرند

مکارم: و آنها که جدا می‌کنند.

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾

فولادوند: و القاکننده وحی‌اند

مکارم: و سوگند به آنها که آیات بیدار کننده (الهی) را به (انبیاء) القا می‌نمایند.

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

فولادوند: خواه عذری باشد یا هشدار

مکارم: برای اتمام حجت، یا انداز!

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ﴿٧﴾

فولادوند: که آنچه وعده یافته‌اید قطعاً رخ خواهد داد

مکارم: که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می‌شود به وقوع می‌پیوندد.

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

فولادوند: پس وقتی که ستارگان محو شوند
مکارم: در آن هنگام که ستارگان محو و تاریک گردند،

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

فولادوند: و آنگاه که آسمان بشکافت
مکارم: و (کواکب) آسمان از هم بشکافتند،

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾

فولادوند: و آنگاه که کوهها از جا کنده شوند
مکارم: و در آن زمان که کوهها از جا کنده شوند.

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتِ ﴿١١﴾

فولادوند: و آنگاه که پیامبران به میقات آیند
مکارم: و در آن هنگام که برای پیامبران (به منظور اداء شهادت) تعیین وقت شود.

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾

فولادوند: برای چه روزی تعیین وقت شده است
مکارم: این امر برای چه روزی به تاءخیر افتاده ؟

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

فولادوند: برای روز داوری
مکارم: برای روز جدائی (حق از باطل).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

فولادوند: و تو چه دانی که روز داوری چیست
مکارم: تو چه می دانی روز جدائی چیست ؟

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب کنندگان
مکارم: وای در آن روز بر تکذیب کنندگان.

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

فولادوند: مگر پیشینیان را هلاک نکردیم

مکارم: آیا ما اقوام (مجرم) نخستین را هلاک نکردیم؟

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

فولادوند: سپس از پی آنان پسینیان را می‌بریم

مکارم: سپس آخرین را به دنبال آنها می‌فرستیم.

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

فولادوند: با مجرمان چنین می‌کنیم

مکارم: (آری) اینگونه با مجرمان رفتار می‌کنیم.

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

فولادوند: مگر شما را از آبی بی‌مقدار نیافریدیم

مکارم: آیا شما را از آبی پست و ناچیز نیافریدیم؟

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

فولادوند: پس آن را در جایگاهی استوار نهادیم

مکارم: سپس آن را در قرارگاهی محفوظ و آماده قرار دادیم.

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

فولادوند: تا مدتی معین

مکارم: تا مدتی معین.

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾

فولادوند: و توانا آمدیم و چه نیک تواناییم

مکارم: ما قدرت بر این کار داشتیم پس ما قدرتمند خوبی هستیم (و امر معاد برای ما سهل است)

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

﴿۲۵﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

فولادوند: مگر زمین را محل اجتماع نگردانیدیم

مکارم: آیا زمین را مرکز اجتماع انسانها قرار ندادیم؟

﴿۲۶﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

فولادوند: چه برای مردگان چه زندگان

مکارم: هم در حال حیاتشان و هم مرگشان.

﴿۲۷﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

فولادوند: و کوه‌های بلند در آن نهادیم و به شما آبی گوارا نوشانیدیم

مکارم: و در آن کوه‌های استوار و بلند قرار دادیم، و آبی گوارا به شما نوشانیدیم.

﴿۲۸﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

﴿۲۹﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكْذِبُونَ

فولادوند: بروید به سوی همان چیزی که آن را تکذیب می‌کردید

مکارم: (و در آن روز به آنها گفته می‌شود) بیدرنگ بروید به سوی همان چیزی که پیوسته آنرا انکار می‌کردید!

﴿۳۰﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

فولادوند: بروید به سوی [آن] دود سه شاخه

مکارم: بروید به سوی سایه سه شاخه (دوده‌های خفقان بار آتش!).

﴿۳۱﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

فولادوند: نه سایه‌دار است و نه از شعله [آتش] حفاظت می‌کند

مکارم: سایه‌ای که نه آرام بخش است، و نه از شعله‌های آتش جلوگیری می‌کند!

﴿۳۲﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: [دوزخ] چون کاخی [بلند] شراره می افکند

مکارم: جرقه‌هایی از خود پرتاب می‌کند مانند يك کاخ!

كَأَنَّهُ جَمَالَتِ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

فولادوند: گویی شترانی زرد رنگند

مکارم: گوئی (در سرعت و کثرت) همچون شتران زرد رنگی هستند (که به هر سو پراکنده می‌شوند).

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

هَذَا يَوْمٌ لَّا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

فولادوند: این روزی است که دم نمی‌زنند

مکارم: امروز روزی است که سخن نمی‌گویند (و قادر بر دفاع از خویش نیستند).

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ ﴿٣٦﴾

فولادوند: و رخصت نمی‌یابند تا پوزش خواهند

مکارم: و به آنها اجازه داده نمی‌شود که عذر خواهی کنند.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾

فولادوند: این [همان] روز داوری است شما و [جمله] پیشینیان را گرد می‌آوریم

مکارم: امروز همان روز جدائی (حق از باطل) است که شما و پیشینیان را در آن جمع کرده‌ایم.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾

فولادوند: پس اگر حیلتی دارید در برابر من بسگالید

مکارم: اگر چاره‌ای در برابر من (برای فرار از چنگال مجازات) دارید انجام دهید.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

فولادوند: اهل تقوا در زیر سایه‌ها و بر کنار چشمه‌سارانند

مکارم: افراد با تقوی در سایه‌های (درختان بهشتی) و در میان چشمه‌ها قرار دارند.

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

فولادوند: با هر میوه‌ای که خوش داشته باشند

مکارم: و میوه‌هایی از آنچه مایل باشند.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فولادوند: به [پاداش] آنچه می‌کردید بخورید و بیاشامید گوارانان باد

مکارم: بخورید و بنوشید گوارا، اینها در برابر اعمالی است که انجام می‌دادید.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

فولادوند: ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم

مکارم: ما اینگونه نیکوکاران را جزا می‌دهیم.

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

كُلُوا وَتَمَتُّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

فولادوند: [ای کافران] بخورید و اندکی برخوردار شوید که شما گناهکارید

مکارم: (در مقابل، به مجرمان گفته می‌شود) بخورید و بهره‌گیرید در این مدت کم (ولی بدانید عذاب الهی در انتظار شما است)

چرا که شما مجرمد.

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

فولادوند: [ولی] آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

فولادوند: و چون به آنان گفته شود رکوع کنید به رکوع نمی‌روند
مکارم: و هنگامی که به آنها گفته شود رکوع کنید رکوع نمی‌کنند.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

فولادوند: آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان
مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان.

فَبَأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

فولادوند: پس به کدامین سخن پس از [قرآن] ایمان می‌آورند
مکارم: (اگر آنها به این قرآن ایمان نمی‌آورند) پس به کدام سخن بعد از آن ایمان می‌آورند.

